

Sal, der kan sige, hvor længe Verdenskrigen vil ivare, det kan være, den trækker længe ud, det kan godt være, at den varer to eller tre Aar endnu, og der er heller ingen, der kan sige, at vi, selv om Verdenskrigen hurtigt slutter, i en Fart kan vende tilbage til hele den Ernæringstilstand, som vi kender fra før Krigen. Derfor siger jeg for min Del, for at have min Ryg fri, at det vilde være overordentlig klogt, om man fordomsfrit vilde se lidt ud i Fremtiden og spørge sig selv: Er det ikke rigtigt, at vi allerede nu begynder at træffe saadanne Foranstaltninger af samfundsmæssig Natur, at det allerede bestaaende Landbrug i højere Grad end hidtil ved Havebrug kommer til at hjælpe paa Nationens Selvforsyning med Næringsmidler? Dette Spørgsmaal retter jeg ganske særligt til den højtærede Indenrigsminister.

Med det samme vil jeg spørge den højtærede Minister, om det ikke ogsaa vilde være rigtigt, at vi i Tide tænkte paa at faa oprettet saadanne Anstalter, som kan omdanne disse Havers og Markers Raaprodukter saaledes, at de kan holde sig og komme Samfundet til gode. Jeg tror, at der i Aar er gaaet en overordentlig stor Mængde Næringsmidler til Spilde, fordi vi ikke i vort Land er tilstrækkelig inde i den Teknik, blot at tørre Frugten. Hvis vi rundt omkring i Landet paa de dertil passende Steder havde Anstalter, hvor Frugten kunde tørres, vilde en langt større Mængde af den Frugthøst, vi har haft i Aar, være kommet det danske Folk til gode i en Tilstand, der er langt bedre end den, hvori man har faaet den. Man kan sagtens le, naar man selv har Have, hvor man kan hente Frugterne, men det er desværre saadan i vort Land, at de fattige, der har alt for lidt til deres Ernæring, er det overvældende Flertal, og denne uhyre fattige Befolkning, som er ganske overordentlig daarligt stillet under Krigen og efter Freden vil blive ved med at være det, vil sikkert med Glæde se paa Foranstaltninger af den Art, jeg her taler om, hvis Formaal er at sørge for, at ingen værdifulde Fødemidler gaar til Spilde, fordi vi ikke har de Anstalter, der skal til, for at Fødemidlerne kan bringes i en saadan Tilstand, at de kan bevares.

Jeg vil dernæst, da jeg er ved Ernæringsspørgsmaalet, rette et Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Jeg vil gerne spørge, hvilke Erfaringer der i det sidst forløbne Aar er gjort med Hensyn til den rationelle Udnyttelse af Jernbaneskraaningerne. Jeg har i Dagblade set, at man i Udlandet intensivt udnytter Jern-

baneskraaningerne til Dyrkning enten af Kartofler eller af Nælder. Derfor vil jeg gerne vide, om der hos os er foretaget yderligere Forsøg, og ganske særlig, hvilken Stilling den højtærede Trafikminister og Administrationen har taget til det Forslag, der blev bragt frem af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) angaaende Forsøg med Dyrkning paa Jernbaneskraaningerne af Hvidkløver for Biernes Skyld. Endvidere vil jeg gerne i Almindelighed vide, om Administrationen har søgt at erkyndige sig om, hvilke Erfaringer man har gjort i andre Lande, hvor man er kommet ind paa disse Virksomheder, med Hensyn til, om det er udbyttegivende at udnytte det store Areal, der ligger. Hvis jeg har Ret i min Formodning, er det samlede Areal lige saa stort som 400 Husmandsbrug, hvert paa 5 ha, og enhver i dette høje Ting vil forstaa at vurdere Betydningen af, at man paa rationel Maade udnytter 400 Husmandsbrug, hvert paa 5 ha. Men det kan jo være, jeg overvurderer Arealets Størrelse.

Jeg vil dernæst vende mig til et rent Detailanliggende vedrørende Fremstilling af Livsfornødenheder. Naar jeg gør det, er det, fordi jeg mener at kunne gøre Regning paa, at der i dette Ting hos alle er den allerstørste Interesse for, at der virkelig bliver fremstillet alle de Levnedsmidler, vi kan fremstille, og at der ikke er nogen, der tør paatage sig Ansvar for ikke opmærksomt at lytte til enhver Anvisning, som kan gives i denne Retning. Jeg tænker herved paa det forstandige, der vilde være i, om vi nu her i vort Land gav os til i meget stor Stil at dyrke Champignons. Jeg vil ved et lille Regnestykke vise det høje Ting, hvilke enorme Værdier det drejer sig om. Jeg kan godt forstaa, at saadanne Detailler kan falde ærede Medlemmer for Brystet, fordi man tænker, at det er Bagateller. Men det er meget langt fra at være Bagateller. Det er et Anliggende af saa stor Betydning, at alene dette, om vort Samfund er lydhørt i denne Sag, vil kunne bidrage til Fremstilling af Næringsmængder, der er lige saa meget værd som 105,000 Tdr. Kartofler — det er dog en Post. Hvis vi tænker os, at hver eneste dansk Jordbesidder dyrkede 4 Kvadratmeter Bed med Champignons, og at han foretog denne Dyrkning i Aarets 9 Maanedes, hvor det kan lade sig gøre uden kunstig Opvarmning, vilde de 200,000 Landbrug, som jeg tænker, man, for at have et rundt Tal, kan gøre Regning paa, kunne fremstille 20 Mill. kg Champignons, og da Champignonens